

Laatste keer Ruud van der Heijden

Je hebt al ben je oud, nog volop stimulansen,
 al is het een keer maar, de driekusman te dansen.
 Men zegt de ouderdom, komt heel vaak met gebreken,
 denk dan 'ns een keer maar, aan al je dwaze streken.

**Al heb je nu geen poten meer om op te staan,
 je wilt nog een keer het verkeerde pad op gaan,
 bent gelukkig met het ouwe, maar blijft luchtkastelen bouwen,
 om voor 't laatst nog eens je vleugels uit te slaan.**

Je eerste blanco blad, waarmee je mocht beginnen,
 werd door de tijd 'n boek, vol plussen en vol minnen.
 Als kind was er de drift, om er op uit te trekken,
 met vallen en gaan staan, zou jij de deur ontdekken.

Ineens ben je bejaard, je leert je grenzen kennen,
 al voelt het soms wat vreemd, daar moet je ook aan wennen.
 Bejaard is geen gebrek, het moet alleen bezinken,
 hoe ouder de viool, hoe mooier hij gaat klinken.